

ZÁKLADY PRO ŽIVOT PODLE IDEÁLU SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

POVOLÁNÍ

Jednoho dne jsem si kladl otázku: „Žiješ svůj život podle Evangelia, nebo jen chodíš na mši svatou, posloucháš spoustu kázání a mluvíš o zbožnosti?“ Žiješ to, co slyšíš, nebo jen posloucháš co a jak se má dělat? Musel jsem si pokorně přiznat, že sice jsem v církvi aktivní, ale podle Evangelia až tak úplně nežiji. A rozhodl jsem se to změnit. Ale jak dnes mám žít Evangelium?

Při adoraci jsem pocítil volání do bratrského společenství, se kterým jsem měl již malinkatou zkušenost, když jsem navštívil Kapucínský a Trapistický klášter a řeholní spiritualita mě výrazně oslovila. Tím ale nastalo několik dalších otázek. Jak to udělat? Jak vstoupit do Třetího řádu? A ke komu?

Svěřil jsem se s tím našemu panu faráři Robertovi Prodělalovi, aby mě nasměroval a on mi udělal psychologický profil na kterou spiritualitu bych se hodil. Z profilu mi vyšli jezuité a františkáni. Musím přiznat, že jsem o těchto řádech moc nevěděl a spíše sám očekával benediktiny, neboť se mi líbí jejich heslo: Modli se a pracuj.

Nicméně krátce po tomto testu jsem zapnul televizi a tam sv. František, otevřu časopis a františkáni, jdu ke zpovědi a za pokání dostávám pomodlit se píseň sv. Františka (Učiň mě nástrojem svého pokoje) atd. Na jezuity nic. Vyhodnotil jsem, že to je ta cesta, po která mám jít a že toto bratrstvo mi může pomoci žít Evangelium. Sehnal jsem si tedy telefon na bratra Vladimíra, který mě přivedl k vám. To už jsem měl za sebou jeden rok naslouchání a získávání informací o františkánech. Do té doby jsem o sv. Františkovi věděl jen to, že předvedl světu jako první Betlém s jesličkami. Popravdě musím říct, že mě osobnost sv. Františka přímo nadchla. Rozhodl jsem se vydat po této cestě. A vám děkuji za přijetí.

ŽIVOT PODLE EVANGELIA A Z EVANGELIA

Žít Evangelium znamená mít Ježíše jako střed svého života, následovat Ho. Jít za ním s láskou každý den, mít Ho za normu života, snažit se myslet, cítit a konat jako on.

- **Znát**

Máme číst Evangelium každý den a rozjímat o textu (co nám chce Ježíš říct), tak aby se v nás prohloubila láska a našli jsme osobní vztah s Kristem.

- **Žít**

Žít Evangelium znamená přijmout slova Krista a s pevnou vůlí se těmito slovy řídit, neboť pokud Krista milujeme, tak se jeho slovy i řídíme.

- **Šířit**

Šířit Evangelium je hlavně svědčit o Kristu svým vlastním životem. Jít příkladem.

Panno Maria, pomoz mi abych tvého Syna vždycky ctíl, poslouchal a konal jeho vůli.

ŽIVOT Z EUCHARISTIE

Velmi rád sloužím jako akolyta a ministrant u stolu Páně. Ne vždy se mi však daří plně se soustředit na proměněnou Eucharistii, protože jako služebník často hlídám strany v misále a otáčím knězi stránky. Při adoraci často mluvím na Pána a svěřuji mu mé prosby, ale zapomínám Mu naslouchat.

Pane Ježíši, věřím, že jsi plně přítomen v knězem proměněné hostii, rád ti sloužím a roznáším tvé tělo svým bližním. Děkuji ti za to, že jsi mě povolal do této služby.

Panno Maria, nauč mě naslouchat tvému Synu ať slyším jeho hlas.

ŽIVOT S CÍRKVÍ

Ano i dnešní doba má svá úskalí jako měla v době sv. Františka. Kněz je proti knězi, biskup proti biskupu a kardinál proti kardinálu. Jak v dnešní době hledat úctu a pokoru ke kněžím kteří se nedrží Katechismu katolické církve, ale hlásají bludy. Jak máme být k těmto kněžím pokorní a neposuzovat je? V dnešní synodální církvi to vře hlavně v otázce sexuální orientace a x desítek mnohými státy uznaných pohlaví. Jak mohou někteří schvalovat hřích a hledat kompromis v dnešním liberálním světě? A naši bychom mnoho dalších problémů. A co my s tím můžeme dělat?

Myslím si, že jedinou cestou je modlitba za všechny kněze, biskupy, kardinály a papeže. A pomáhat svému knězi jen jak to jde v místní církvi, které jsem přímo já osobně součástí. Vést adoraci, účastnit se aktivně mše svaté a akcí modlitebních skupin, roznášet eucharistii nemocným. To je to, co já mohu dělat pro dobro církve.

Panno Maria dej mi sílu abych byl v církvi stále aktivní a poslouchal svého kněze.

ŽIVOT V MODLITBĚ

Věřím, že většině věřících nedělá problém se denně pár minut pomodlit. Pak je asi menšina těch věřících, kteří zvládnou 1 až 2 či několik růženců denně a do toho navíc pár modliteb z breviáře. Jak ale žít v neustálé modlitbě? Pokud nemáte práci vyloženě manuální, u které nemusíte moc přemýšlet, tak to asi nějak jde, ale pokud máte práci, kde neustále máte svůj mozek ve střehu a plném výkonu? Jak v tomto případě být v neustálé modlitbě? Jak se to dělá? Pokud se mi práce nedaří umím vyslat pár střelných modliteb. Je to ono? Takhle to má být?

V dnešní uspěchané době věnujeme málo času rozjímavé modlitbě. Mě se to daří jedenkrát za týden v neděli po mši svaté, když jdu s pejskem na procházku.

I tak jsem ale například v modlitbě růžence nepozorný a běhají mi na mysl aktuální denní problémy. Při konzultaci s knězem na toto téma, mi bylo řečeno, že se jedná o

tzv. modlitbu „na pozadí“. Důležité je si to v danou chvíli uvědomit, obětovat tyto myšlenky, odevzdat je a opět se vrátit k dané modlitbě.

Panno Maria pros za nás nedokonalé a nesoustředěné na modlitbu a spolu se mnou volej: „Pane, nauč nás se modlit!“

ŽIVOT S KŘÍŽEM

Dnes se lidstvo snaží kříž odstranit a s ním i Ježíše. Nikdo nechce trpět, natož ještě za někoho jiného. Proč však trpět? Všechno dnes můžeme vyřešit. Nasadíme léky a když to nezabere, tak poskytneme i eutanázii. Jen abychom nemuseli trpět.

Věřím, že nesnesitelnou krátkodobou bolest si zakusil každý z nás. Víme, jak taková bolest umí potrápít. Ale bolest obětovat s láskou za někoho, tak jak to udělal Ježíš za nás a naše hříchy, zdá se pak pro nás býti bolestí poloviční a snesitelnou. Snesitelnou pro lásku, se kterou (nebo za koho) jsme svou bolest obětovali.

Ježíš nám ukazuje cestu. Jen ta dává smysl. Obětovat své utrpení za druhé.

Pane Ježíši ty jsi řekl: Kdo chce jít se mnou, zapří sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne (MK.8.34). Prosím, pomoz nám nést náš kříž tak, abychom jej tak jako Ty obětovali za druhé.

Panno Maria vypros nám u Ježíše lásku, s kterou budeme schopni nést náš kříž.

ŽIVOT V CHUDOBĚ

Pokud dnes nenosíte „značkové“ oblečení, nejste nikdo. Pokud dnes nevlastníte poslední model i-phonu, nejste nikdo. Svět, ve kterém žijeme, nás hodnotí podle toho, jak luxusní věci používáme. Nehledě ještě na to, že dnešní doba se nazývá dobou spotřební. Již nepotřebujeme věci opravovat, ale rovnou je ihned po záruční době vyhodíme.

Žít dnes v chudobě nemusí nutně znamenat žít jako bezdomovec, ale stačí nekoupit si poslední model telefonu, taky si nemusím dát Plzničku, ale stačí 10° Radegast. A o věci, které jsou v mém vlastnictví se umět dělit. Část svého výdělku věnovat charitativním projektům. Vnitřně se oprostít od hmotných věcí.

Panno Maria, pomoz mi abych se dokázal vždy se svými věcmi dělit, a neustále si uvědomoval, že věci, kterých užívám mám z milosti Boží.

ŽIVOT V POKOŘE

Ztráta autority, tak by se dala vystihnout dnešní doba. Autoritu dnes nemají policisté, učitelé, ale ani kněží a další lidé postavení do funkcí. Za tuto ztrátu jsou zodpovědní hlavně politici, kteří nedodržováním zákonů a společenských norem, dali lidem návod, jak se to „ne-má“ dělat. Člověk už dnes není pokorný ani sám k sobě, natož k výše uvedeným autoritám. Prosazujeme naše myšlenky a touhy nejenom slovy, ale i hrubou silou, neumíme diskutovat, ale za to jsme se naučili ostatní zesměšňovat a ponižovat.

Naše dobré skutky, pokud nějaké vůbec máme stavíme na piedestál slávy k obdivu všem. Umíme i dobře šplhat po zádech druhých a přisvojovat si jejich práci.

Chybí nám pravá pokora. Hlavní příčinu vidím v odklonění se od Boha. Neumět se pokořit znamená luciferovské – Já se klanět nebudu. Jsme ovládaní vlastní pýchou a myslíme si, že si můžeme dovolit všechno a satan jenom jásá.

Panno Maria prosím ochraňuj mě před mou vlastní pýchou a dej mi poznat sám sebe, abych byl vždy pokorný a uctivý ke všem lidem.

A tebe můj anděli strážný prosím o včasné vnuknutí mých chyb, abych mohl včas své chování opravit a naučil se této svaté cnosti pokory.

ŽIVOT V ČISTOTĚ A POKÁNÍ

V poznámkách o chudobě jsem zmínil spotřební život a ten se týká i našich vztahů. Použít (využít) a zahodit. Už se nám partner okoukal? Nevadí, najdeme si jiného. A co až se nám okouká i tento partner, nevadí, najdeme si dalšího. Dennodenně na nás útočí mraky reklam z televize, rádia a plakátů se sexuální tematikou. Vrývá se nám to do paměti, přesně tak, jak chtějí marketingoví specialisté ovlivnit naše myšlení a přiznejme si, že se jim to daří. Naše podvědomí začíná pracovat a když s tím bojujeme, ten zlý v nás, nám namlouvá, že je to přirozené, a tak to má být, že to tak příroda nastavila.

Držme se raději toho, co nám píše sv. Pavel v prvním listu do Korintu o smilství 6/12-20 a dále o manželství a zdrženlivosti 7/1-38.

Pane děkuji ti za to, že jsi mně dal ženu, abych neupadal do hříchu smilstva. Je opravdu těžké v dnešní době ustát ta pokušení v podobě polonahých dívek na ulici.

Neposkvrněná Panno Maria, pod tvou ochranu se utíkám a prosím o sílu bojovat s pokušeními.

ŽIVOT V RADOSTI

Jak těžké je radovat se při bolestech těla. Ale jak je to osvěžující, když vás někdo rozesměje – alespoň na chvíli na bolest zapomeneme. Jsou ale i bolesti duše, sklíčenost a zatrpkllost. Kolik bolestí si lidé s sebou nosí.

Baví mě pozorovat lidi ráno na chodníku, jak jdou do práce. Usmívám se na ně a čekám na jejich reakci. Polovina lidí úsměv opětuje a druhá polovina jde s těžkou sklopenou hlavou jako na porážku. Říkám si: Co se jim teď honí hlavou, jak těžké břemeno si právě nesou? Je mi jich líto.

Pane děkuji ti za mého kamaráda Hersona, který mě vždy rozesměje. Naučil mě smát se místo sprostých nadávek, když se mi zrovna práce nedaří.

Panno Maria prosím nauč mě radovat se i při těžkostech a bolestech. Ať jsem vždy veselý myslí a zahodím vztek a beznaděj, tak jak mě to učí sv. František a kamarád Herson.

ŽIVOT S MARIÍ, MATKOU NAŠEHO PÁNA

Co napsat na tuto kapitolu? O Matce Páně bylo již napsáno hodně chvalozpěvů. Je tak dokonalá. Její FIAT nás vlastně zachránilo. Co všechno musela s Ježíšem vytrpět? Líbí se mi heslo Maxmiliána Kolbe: skrze Marii ke Kristu.

I já se vydal touto cestou. Poprosil jsem Marii, aby mě vedla. Před 10-ti lety, jsem se začal modlit růženec v posledních 5-ti letech intenzivně. A můžu říct, že jsem si tuto modlitbu velmi oblíbil. Přivedla mě do společnosti Rytířů Neposkvrněné i do společenství sv. Františka. Jsem přesvědčen o tom, že je to její zásluha, že jsem mezi vámi.

Panno Maria, jsem jenom malým pěšákem tvého pluku. Prosím vyzbroj mě všemi potřebnými ctnostmi, tak abych byl dobrým člověkem a následovníkem Ježíše podle vzoru sv. Františka.

APOŠTOLÁT

Před tím, než jsem se seznámil (tedy postupně seznamuji) s františkánským apoštolátem, mě prvně zaujala i tzv. Nová Evangelizace, kterou započal sv. papež Jan Pavel II. Přemýšlel jsem, jak já osobně můžu přispět k evangelizaci. Každý pokřtěný má hlásat Evangelium! Vzpomněl jsem si, na úryvek z Písma sv., kde Ježíš říká: Jděte prvně ke ztraceným ovcím lidu izraelského.

Když jsme se před Vánoci r. 2022, vraceli se svými kamarády z trapistického kláštera, navrhl jsem, zda by se nechtěli setkávat pravidelně třeba jednou za měsíc. Všichni byli

pro, a tak jsme oslovili břeclavského pana faráře Pavla Römera s touto myšlenkou setkávání se ve společenství chlapů z celého břeclavského děkanátu. Máme za sebou první rok setkávání a střídáme se ve třech farnostech – Lanžhot, Břeclav a Poštorná. Setkání se účastní 16-18 chlapů, někdy i více, podle toho, jak kdo má směnu v práci. Jsme podporováni třemi faráři, kteří se společenství taky pravidelně účastní. Program se skládá z modlitby růžence, 15-ti min. adorace, a tříhodinové diskuse na dané duchovní téma, které je na každém setkání jiné.

Dále bych chtěl touto formou oživit v břeclavském děkanátu setkání Rytířů a Rytířek Neposkvrněné Panny Marie.

Panno Maria, prosím o ochranu všech křesťanských společenství a ved' nás, ať jsme horlivými a pokornými šířiteli Evangelia.

ŽIVOT V BRATRSKÉM SPOLEČENSTVÍ

Bratrství je rodina. Ale i přátelé a kamarádi, to je rodina, a tudíž i bratrství. A tak můžeme „svou“ rodinu rozšiřovat až dojdeme k tomu co sv. František. Že objevil v první řadě Boha jako svého otce a uznal jeho vůli spojit lidi v jedné rodině. Když pochopil Boží otcovství, poznal i Krista jako bratra.

Jak jsem psal v úvodu o Povolání, když jsem uslyšel hlas volání do bratrstva věděl jsem, že chci být blízko Pánu a mít Ježíše za staršího bratra, který mě učí poznávat nové a správné věci. Když budu chybovat, že mě jako starší „brácha“ pozvedne, setře ze mě prach, napomene mne, odpustí mi. Když se zraním, tak mě ošetří, vyléčí, a bude mě mít rád.

Do bratrství jsem se přišel naučit mít rád Ježíše jako svého bratra a naučit se mít rád nejenom svou rodinu, ale i všechny lidi, které mi Pán pošle do cesty.

Panno Maria, prosím o přijetí do Tvé rodiny, abych já osobně přijal do srdce Boha za svého otce, tebe za svou matku a Ježíše za svého bratra.

ZÁVĚR

Bratři a sestry, jsem si plně vědom mého rozhodnutí a závazku žít podle vzoru našeho serafinského otce sv. Františka. Prosím o přijetí do vašeho bratrského společenství a vedení k pravé formaci a složení profese tak, abych změnil své vlastní já podle vůle Boží. Aby už u mě nebylo já, ale On.

s pokorou Petr Beneš, novic SFŘ MBS Hodonín